

การพัฒนาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญของนักศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง

The Development of Information Technology for Learner-Centered Instruction of Ramkhamhaeng University Graduate Students

จินน์นิภา แสงสุข (Jinnipa Saengsook)*

Received:	December	12, 2018
Revised:	April	17, 2019
Accepted:	April	18, 2019

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์ (1) เพื่อศึกษาปัญหาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยรามคำแหง (2) เพื่อศึกษาการพัฒนาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง (3) เพื่อเปรียบเทียบปัญหาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการพัฒนาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง ตามเพศ อายุ คณะที่ศึกษา และอุปกรณ์ที่ใช้ในการเข้าถึง กลุ่มตัวอย่างได้แก่ นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหงชั้นปีที่ 1 ใน 4 คณะได้แก่ คณะบริหารธุรกิจ คณะรัฐศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ และคณะนิติศาสตร์ โดยศึกษาอยู่ส่วนกลาง (หัวหมาก) และสาขาวิทยบริการเฉลิมพระเกียรติส่วนภูมิภาค 4 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดเชียงราย จังหวัดนครราชสีมา จังหวัดสงขลา และจังหวัดนครศรีธรรมราช ใช้แบบสอบถามเก็บรวบรวมข้อมูลที่มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .947 สถิติที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ ค่าความถี่ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติค่าที่การวิเคราะห์ความแปรปรวนและทดสอบเป็นรายคู่ด้วยวิธีของเชฟเฟ

ผลการวิจัยพบว่านักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษามีปัญหาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการเรียนรู้ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.31$) นักศึกษามีปัญหาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ด้านสถานที่อยู่ในระดับมาก ส่วนด้านอุปกรณ์ด้านระบบสารสนเทศ และด้านบริการนักศึกษามีปัญหอยู่ในระดับปานกลาง นอกจากนี้ นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษามีความต้องการพัฒนาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการเรียนรู้ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.85$) และรายด้าน ได้แก่ด้านการศึกษาและด้านการติดต่อสื่อสารอยู่ในระดับมาก สำหรับนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาที่มีเพศ และอายุต่างกันมีปัญหาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการเรียนรู้ในภาพรวมแตกต่างกันไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาที่ศึกษาในคณะที่ต่างกัน

* ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประจำสาขาเทคโนโลยีการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง,
Jinnipa2502@gmail.com, 083-1551799

Assistant Professor, Educational Technology Department, Faculty of Education, Ramkhamhaeng University,
Jinnipa2502@gmail.com, 083-1551799

มีปัญหาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการเรียนรู้ในภาพรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่มีปัญหาการใช้ด้านระบบสารสนเทศ และด้านสถานที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในขณะที่ นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาที่มีเพศ อายุ และคณะที่ศึกษาต่างกัันมีการพัฒนา (มีความต้องการ) การใช้ เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการเรียนรู้ในภาพรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ : เทคโนโลยีสารสนเทศ การเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

Abstract

This research is conducted for 3 reasons 1) study the problems of using information technology focusing on learners-centered instruction of Ramkhamhaeng University Graduate Students 2) study the development of using information technology focusing on learners-centered instruction of Ramkhamhaeng University Graduate Students 3) compare the difficulties of usage and development of information technology focusing on learners-centered instruction of Ramkhamhaeng University Graduate Students. The testimonials include Ramkhamhaeng University Graduate Students year 1 in 4 faculties; Business Administration, Political Science, Education, and Law education center (HuaMak) and other 4 campuses in honour of His Majesty the King of Ramkhamhaeng University in Chiang Rai, NakhonRatchasima, Songkla, and Nakhon Si Thammarat using the questionnaire to collect reliable data equals to .947. The data were analyzed using frequency, percentage, means, standard deviation, T test, analysis of variance, and comparison test by Scheffe's method.

Findings are as follow:

Graduate students have problems of using information technology for learning, in average, at a moderate level ($\bar{X}=3.31$). A number of students struggle using information technology in location. In equipment and supplies, information system, and service, students struggle in a moderate level. Moreover, The requirement to develop the usage of information technology for learning of the graduate students is at a high level ($\bar{X}=3.85$) and in dimension of information technology such as in education and communication are at the same level.

Graduate students' ages are mixed and thus resulting different problem of using information technology for learning. In general, there was a statistically insignificant difference at level .05. The graduate students in different faculties encounter different problem in using information technology for learning at statistically insignificant difference at level .05. There was a problem in using information system and location statistically significant difference at level .05, while the graduate students at different age, sex, and faculties developed overview information technology for learning and in dimension.

Keyword : Technology Learner-Centered Instruction

บทนำ

การศึกษาเป็นกระบวนการถ่ายทอด “ความรู้” และ “ความดี” จากคนรุ่นหนึ่งไปสู่คนอีกรุ่นหนึ่ง ทำให้เกิดความเจริญงอกงามขึ้น ช่วยให้บุคคลนั้นมีการพัฒนาชีวิตไปใน ทางที่ดีขึ้น รู้จักใช้ปัญญาที่เกิดจากการ เรียนรู้ขึ้นมาแก้ปัญหาให้สามารถอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข การศึกษายังเป็นกระบวนการพัฒนาทางร่างกาย ทางด้านจิตใจ ทางด้านปัญญา ทำให้มนุษย์มีความสมบูรณ์ในตัวเอง สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษา แห่งชาติ พ.ศ. 2542 หมวด 4 มาตรา 22 กล่าวถึง การจัดการศึกษาโดยยึดหลักว่าต้องให้ผู้เรียนทุกคนมี ความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด (กระทรวงศึกษาธิการ, สำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2543) โดยแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560 - 2564) ได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นกฎหมายบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2559 ถึงวันที่ 30 กันยายน 2564 นั้น มีหลักการสำคัญ คือ “ยึดคนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนา” มุ่งสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีสำหรับคนไทย พัฒนาคนให้มีความเป็นคนที่สมบูรณ์มีวินัย ใฝ่หาความรู้ มีทักษะมีความ คิดสร้างสรรค์มีทัศนคติที่ดี รับผิดชอบ ต่อสังคม มีคุณธรรม และจริยธรรม

มหาวิทยาลัยรามคำแหง ก่อตั้งเมื่อปี พ.ศ. 2514 เป็นมหาวิทยาลัยตลาดวิชา ที่เปิดโอกาสและสนอง ความต้องการของผู้เรียนเป็นสำคัญ ได้ผลิตบัณฑิตที่มีความรู้คู่คุณธรรม ทั้งในระดับปริญญาตรี ปริญญาโท และ ปริญญาเอก ผู้บริหารของมหาวิทยาลัยรามคำแหงได้บริหารจัดการระบบการเรียนการสอนโดยการนำนวัตกรรม และเทคโนโลยีใหม่มาประยุกต์ใช้ให้เหมาะสม อาทิ นำมาเป็นเครื่องมือในการสื่อสาร การถ่ายทอดความรู้จาก ผู้สอนไปสู่ผู้เรียนทั้งในระบบการเรียนภายในชั้นเรียน และการศึกษาทางไกล รวมทั้งผลิตสื่อการเรียนการสอน อย่างต่อเนื่อง ได้มีการยกระดับปรับเปลี่ยนวัสดุ อุปกรณ์ ระบบสารสนเทศ และพัฒนามาเป็นลำดับ เพื่อให้ทันกับ กระแสที่เรียกว่า “ยุคโลกาภิวัตน์” ในปัจจุบัน เทคโนโลยีสารสนเทศ (Information Technology) ได้เข้ามามี บทบาทในชีวิตประจำวันอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ มีความสำคัญเกี่ยวข้องในทุกสาขาอาชีพเลยทีเดียว ในวงการ การศึกษา การวิจัย วิทยาศาสตร์ การเกษตร อุตสาหกรรม การพาณิชย์ คมนาคม และวงการแพทย์ เป็นต้น

มหาวิทยาลัยรามคำแหงได้นำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ให้เกิดประโยชน์และประหยัดสูงสุด ประหยัดเวลาในการเดินทาง ประหยัดเวลาในการสื่อสาร ประหยัดทรัพยากร เทคโนโลยีสารสนเทศที่นิยมนำมา เป็นเครื่องมือหลักคือ คอมพิวเตอร์ เพราะสามารถเชื่อมต่อระบบเครือข่าย Internet ไม่ว่าจะเป็นอาจารย์ผู้สอน นักศึกษา บุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาก็สามารถค้นคว้าหาข้อมูลต่าง ๆ ได้อย่างสะดวกและรวดเร็วผ่าน โปรแกรมค้นหาข้อมูล (Search Engine) เช่น Google, Yahoo, Youtube นักศึกษาสามารถฟังคำบรรยายใน วิชาเรียนได้จากเว็บไซต์ของมหาวิทยาลัย สืบค้นตำรา e-Book หรือเรียนด้วยการฟังคำบรรยายจาก Course on demand อีกทั้งสามารถตรวจสอบข้อมูลสารสนเทศของตัวนักศึกษาเองได้ นอกจากนี้ นักศึกษายังสามารถ ลงทะเบียนเรียนทางเว็บไซต์หรือ Application ของมหาวิทยาลัยพร้อมกับชำระค่าหน่วยกิตผ่านระบบ Internet banking ใช้บัตรเครดิตหรือชำระผ่าน Application โดยใช้ Smart phone ก็ได้เช่นเดียวกัน (มหาวิทยาลัย รามคำแหง, 2559) นอกจากนี้ นักศึกษาทั้งส่วนกลางและส่วนภูมิภาคยังได้นำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการ

ติดต่อสื่อสารและส่งผ่านข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในด้านการศึกษา หรือเพื่อการประชุมนัดหมายในการทำกิจกรรมกลุ่ม โดยการสนทนาผ่านโปรแกรมออนไลน์ เช่น E-mail, Line, Facebook, Messenger, Kakao Talk, WeChat, Skype นักศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษาของมหาวิทยาลัยรามคำแหงยังมีการนำเทคโนโลยีสารสนเทศอย่างระบบการประชุมทางไกลผ่านจอภาพ (Video Conference) มาประยุกต์ใช้กับการเรียนการสอนทางไกล โดยใช้รูปแบบการสื่อสารแบบสองทาง (Two-way communication) เป็นการเรียนการสอนในลักษณะที่จำลองห้องเรียนของส่วนภูมิภาคในแต่ละสาขาวิทยบริการในต่างจังหวัด เสมือนว่าผู้เรียนและผู้สอนอยู่ในห้องเดียวกัน ผู้เรียนสามารถซักถามผู้สอนหรือสามารถขอคำอธิบายเพิ่มเติมได้ นอกจากนี้ นักศึกษายังสามารถแลกเปลี่ยนเรียนรู้และนำเสนอผลงานได้ตามเวลาจริง

อาจกล่าวได้ว่าเทคโนโลยีสารสนเทศมีอิทธิพลและเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญต่อชีวิตประจำวันของทุกคนแล้วโดยเฉพาะประโยชน์ต่อระบบการศึกษาเพียงแค่สัมผัสปลายนิ้วก็สามารถสืบค้นหาข้อมูลที่ต้องการมาพัฒนาเพิ่มทักษะเพิ่มพูนความรู้ได้ตนได้อย่างง่ายดายอีกทั้งยังช่วยให้การติดต่อสื่อสารถึงกันระหว่างนักศึกษา กับ นักศึกษาหรือนักศึกษากับอาจารย์ในการส่งข้อมูลข่าวสารถึงกันถูกต้องแม่นยำช่วยย่นระยะทางและประหยัดค่าใช้จ่าย

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาการพัฒนา (ความต้องการ) การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยรามคำแหง ได้ข้อมูลไปการพัฒนาปรับปรุงเทคโนโลยีสารสนเทศให้สอดคล้องตามความต้องการในหลักสูตร และเพื่อประสิทธิภาพการเรียนการสอนของนักศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหงให้ดียิ่งขึ้น ต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัญหาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยรามคำแหง
2. เพื่อศึกษาการพัฒนาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยรามคำแหง
3. เพื่อเปรียบเทียบปัญหาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และการพัฒนาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยรามคำแหง ตามเพศ อายุ คณะที่ศึกษา และอุปกรณ์ที่ใช้ในการเข้าถึง

วิธีวิจัย

การดำเนินการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ(surveyresearch) ข้อมูลการวิจัยได้มาจากกลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหงทั้งในส่วนกลางและภูมิภาคมีระเบียบวิธีดำเนินการวิจัยดังนี้

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง ทั้งส่วนกลางและสาขาวิทยบริการเฉลิมพระเกียรติส่วนภูมิภาคใน 4 จังหวัด ได้แก่ สาขาวิทยบริการจังหวัด เชียงราย จังหวัดนครราชสีมา จังหวัดสงขลา และจังหวัดนครศรีธรรมราช ที่สมัครเข้าศึกษาในปีการศึกษา 2560 ภาคเรียนที่ 2 และศึกษาอยู่ใน คณะบริหารธุรกิจ คณะรัฐศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ และคณะนิติศาสตร์ พบว่ามีจำนวน 1,508 คน (มหาวิทยาลัยรามคำแหง, บัณฑิตวิทยาลัย, 2560)

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่ศึกษาใน 4 คณะ ได้แก่ คณะบริหารธุรกิจ จำนวน 127 คน คณะรัฐศาสตร์จำนวน 118 คน คณะศึกษาศาสตร์ จำนวน 29 คน คณะนิติศาสตร์ จำนวน 42 คน โดยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างด้วยสูตรของ Yarmane' (1973, p.886) ที่ระดับความเชื่อมั่นในการเลือกตัวอย่าง 95% ที่ระดับความคลาดเคลื่อน $\pm 5\%$ จากนั้นใช้การสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ (stratified random sampling) แบบเป็นสัดส่วนตามคณะที่ศึกษา ดังนี้

ตาราง 1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

คณะที่ศึกษา	ประชากร(คน)	กลุ่มตัวอย่าง(คน)
คณะบริหารธุรกิจ	607	127
คณะรัฐศาสตร์	564	118
คณะศึกษาศาสตร์	138	29
คณะนิติศาสตร์	199	42
รวม	1,508	316

ผู้วิจัยกำหนดเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ดังนี้

เครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็นแบบสอบถาม (questionnaires) คือ แบบสอบถามเนื้อหาในแบบสอบถาม แบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพส่วนบุคคลของนักศึกษา ได้แก่ เพศ อายุ คณะที่ศึกษา และอุปกรณ์ที่ใช้ในการเข้าถึง ข้อคำถามมีลักษณะกำหนดคำตอบให้ (checklist)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามด้านปัญหาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการเรียนรู้ ที่เน้นผู้เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยศึกษาปัจจัย จำนวน 4 ด้าน ได้แก่ ด้านอุปกรณ์ ด้านระบบสารสนเทศ ด้านสถานที่ และด้านบริการ ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) ตามวิธีของลิเคิร์ท จำแนกเป็น 5 ระดับ

การแปลค่าความหมายของปัญหาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการเรียนรู้ ผู้วิจัยใช้คะแนนเฉลี่ยเป็นเกณฑ์ในการแปลค่า (ธานินทร์ ศิลป์จารุ, 2550, หน้า 363)

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับการพัฒนา (ความต้องการ) การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยศึกษาปัจจัย จำนวน 2 ด้าน ได้แก่ ความต้องการด้านการศึกษา และความต้องการด้านการติดต่อสื่อสาร ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) ตามวิธีของลิเคิร์ท จำแนกเป็น 5 ระดับ

การแปลค่าความหมายของการพัฒนาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ผู้วิจัยใช้คะแนนเฉลี่ยเป็นเกณฑ์ในการแปลค่า (ธานินทร์ ศิลป์จารุ, 2550, หน้า 363)

การสร้างและพัฒนาเครื่องมือ

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อให้ได้ข้อคำถามที่มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัยโดยดำเนินการ ดังนี้

1. ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เอกสารทางวิชาการ บทความ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อกำหนดขอบเขตของการศึกษาโดยครอบคลุมตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย
2. จัดทำร่างแบบสอบถามที่ใช้ในการเก็บข้อมูล
3. นำแบบสอบถามเสนอที่ปรึกษา พิจารณาตรวจสอบ และนำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ
4. นำแบบสอบถามที่ผ่านการปรับปรุงแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน พิจารณาตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (content validity) โดยพิจารณาความสอดคล้องของข้อคำถามในแบบสอบถาม (Index of Item Objective Congruency--IOC) ค่าดัชนี IOC ที่คำนวณได้มากกว่าหรือเท่ากับ 0.50 ข้อคำถามนั้นใช้ได้ ถ้าข้อคำถามใดมีค่าดัชนีต่ำกว่า 0.50 ข้อคำถามนั้นก็ถูกตัดออกไปหรือนำไปปรับปรุงแก้ไขใหม่ให้ดีขึ้น (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2543, หน้า 117) แบบสอบถามมีจำนวนทั้งสิ้น 55 ข้อ และหลังจากคำนวณค่า IOC แล้ว แบบสอบถามมีจำนวนข้อที่อยู่ในเกณฑ์ทั้งสิ้น 49 ข้อ

5. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้ (tryout) กับนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่มีได้เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อนำมาวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนก (discrimination) และค่าความเชื่อมั่น (reliability) แบบสัมประสิทธิ์แอลฟา (Coefficient alpha) ของครอนบาค (Cronbach) ผลการวิเคราะห์ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม ด้านปัญหาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ เท่ากับ .933 ด้านพัฒนาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ เท่ากับ .899 และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ เท่ากับ .947

วิธีเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการ ตรวจสอบตารางเรียน ของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาทั้งส่วนกลาง และส่วนภูมิภาคจากนั้นผู้วิจัยติดต่อขออนุญาตหัวหน้าสำนักงาน สาขาวิทยบริการส่วนภูมิภาคเพื่อขอแจกแบบสอบถาม ในการเก็บข้อมูลของนักศึกษาส่วนกลางได้ขออนุญาตอาจารย์ผู้บรรยายในชั้นเรียนด้วยตนเองในการแจกแบบสอบถาม จากนั้นแนะนำตัวพร้อมชี้แจงวัตถุประสงค์การวิจัยและขอความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถามกับนักศึกษา และรอรับกลับหลังเลิกคาบเรียนในวิชานั้น ๆ ดำเนินการเก็บข้อมูลนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาในส่วนภูมิภาค ได้ จัดลำดับวางแผนและเดินทางไปเก็บข้อมูลงานวิจัยจากกลุ่มตัวอย่าง

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลใช้โปรแกรมสำเร็จรูป สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ

1. ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพส่วนบุคคลของนักศึกษา โดยการหาค่าความถี่ และร้อยละ
2. ปัญหาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และการพัฒนาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ คำนวณโดยการหาค่าเฉลี่ย (mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation--SD)
3. การทดสอบสมมติฐาน การเปรียบเทียบตัวแปร 2 ตัวจะทดสอบด้วยสถิติค่าที (t-test) ถ้าเปรียบเทียบตัวแปรตั้งแต่ 3 ตัวขึ้นไปใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One way analysis of variance) ถ้าพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จะนำค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ไปทำการทดสอบโดยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe')

ผลการวิจัย

จากการศึกษา เรื่อง การพัฒนา (ความต้องการ) การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยรามคำแหง ผลการวิเคราะห์ข้อมูลนำเสนอ ดังนี้

1. สถานภาพส่วนบุคคล จำแนกตาม เพศ อายุ คณะที่ศึกษา และอุปกรณ์ที่ใช้ในการเข้าถึง ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยรามคำแหง เป็นหญิงคิดเป็นร้อยละ 62.0 เป็นชายคิดเป็นร้อยละ 38.0 สำหรับด้าน อายุ พบว่า อายุ 21-30 ปี คิดเป็นร้อยละ 58.9 รองลงมาคืออายุ 31-40 ปี คิดเป็นร้อยละ 29.7 อายุ 41-50 ปี คิดเป็นร้อยละ 10.4 และอายุ 51 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 0.9

คณะที่ศึกษา พบว่า นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยรามคำแหงส่วนใหญ่ศึกษาอยู่ในคณะบริหารธุรกิจคิดเป็นร้อยละ 39.9 รองลงมาคือศึกษาอยู่ในคณะรัฐศาสตร์คิดเป็นร้อยละ 37.3 คณะนิติศาสตร์คิดเป็นร้อยละ 13.3 และคณะศึกษาศาสตร์คิดเป็นร้อยละ 9.5

อุปกรณ์ที่ใช้ในการเข้าถึงข้อมูล พบว่า ส่วนใหญ่ใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่หรือสมาร์ทโฟนในการเข้าถึงสารสนเทศ คิดเป็นร้อยละ 75.6 รองลงมาคือใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ คิดเป็นร้อยละ 12.3 ใช้คอมพิวเตอร์พกพา คิดเป็นร้อยละ 9.5 และใช้แท็บเล็ต คิดเป็นร้อยละ 2.5

2. ปัญหาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการเรียนรู้ การศึกษาปัญหาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยรามคำแหง โดยศึกษาปัจจัยจำนวน 4 ด้าน ได้แก่ ด้านอุปกรณ์ ด้านระบบสารสนเทศ ด้านสถานที่ และด้านบริการ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลนำเสนอ ดังนี้

ปัญหาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ	$\bar{X}$	SD	ระดับของปัญหา
1. ด้านอุปกรณ์	3.29	.55	ปานกลาง
2. ด้านระบบสารสนเทศ	3.30	.55	ปานกลาง
3. ด้านสถานที่	3.62	.68	มาก
4. ด้านบริการ	3.10	.74	ปานกลาง
รวม	3.31	.47	ปานกลาง

จากการศึกษาพบว่า นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยรามคำแหงมีปัญหาในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการเรียนรู้ ภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.31$) มีปัญหาด้านอุปกรณ์ภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.29$) มีปัญหาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการเรียนรู้ ด้านระบบสารสนเทศภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.30$) มีปัญหาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการเรียนรู้ ด้านสถานที่ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.62$) และมีปัญหาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการเรียนรู้ ด้านบริการภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.10$)

3. การพัฒนา (ความต้องการ) ในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการเรียนรู้ ด้านการศึกษาการพัฒนาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยรามคำแหง โดยศึกษาปัจจัย จำนวน 2 ด้าน แก่ ด้านการศึกษา และด้านการติดต่อสื่อสาร

การพัฒนาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ	$\bar{X}$	SD	ระดับความต้องการ
1. ด้านการศึกษา	3.89	.53	มาก
2. ด้านการติดต่อสื่อสาร	3.77	.46	มาก
รวม	3.85	.45	มาก

ผลจากการศึกษาพบว่า นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยรามคำแหงมีความต้องการในการพัฒนาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการเรียนรู้ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.85$) เมื่อพิจารณาปัจจัยทั้ง 2 ด้าน จากการศึกษาพบว่า นักศึกษามีความต้องการพัฒนาการใช้อยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านการศึกษา ($\bar{X} = 3.89$) และด้านการติดต่อสื่อสาร ($\bar{X} = 3.77$) ตามลำดับเมื่อพิจารณาในรายข้อ พบว่า ข้อที่นักศึกษามีความต้องการอยู่ในระดับมากที่สุด มีจำนวน 3 ข้อ ได้แก่ การสืบค้นข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต Search Engine เช่น Google, Yahoo, Alta Vista ($\bar{X} = 4.58$) การดาวน์โหลดข้อมูลต่าง ๆ เพื่อทำรายงานหรือเตรียมนำเสนอ ($\bar{X} = 4.56$) และการสืบค้นหาความรู้เพิ่มเติมจากห้องเรียน ($\bar{X} = 4.55$) ตามลำดับด้านการติดต่อสื่อสารภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.77$) เมื่อพิจารณาในรายข้อ พบว่า ข้อที่นักศึกษามีความต้องการอยู่ในระดับมากที่สุด มีจำนวน 1

ข้อ ได้แก่ การใช้โปรชนียอิเล็กทรอนิกส์ (e-Mail) เพื่อติดต่อกับอาจารย์และเพื่อน ($\bar{X} = 4.55$) ข้อที่นักศึกษา มีความต้องการอยู่ในระดับมาก มีจำนวน 5 ข้อ ได้แก่ การใช้ WhatsApp Messenger เพื่อติดต่อกับอาจารย์และเพื่อน การใช้ Skype เพื่อติดต่อกับอาจารย์และเพื่อน การใช้ Line เพื่อติดต่อกับอาจารย์และเพื่อน การใช้ Tango เพื่อติดต่อกับอาจารย์และเพื่อน และการใช้ Facebook เพื่อติดต่อกับอาจารย์และเพื่อน

4. การทดสอบสมมติฐาน ผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานที่ 1 นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาที่มีสถานภาพต่างกัน มีปัญหาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญแตกต่างกัน

สมมติฐาน 1.1 นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาที่มีเพศต่างกัน จากศึกษาพบว่านักศึกษาระดับ บัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยรามคำแหงที่มีเพศต่างกันมีปัญหาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศภาพรวมแตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ปัจจัยทั้ง 4 ด้าน พบว่านักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาที่มีเพศต่างกันมี ปัญหาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05

สมมติฐาน 1.2 นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาที่มีอายุต่างกัน จากศึกษาพบว่านักศึกษาระดับ บัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยรามคำแหงที่มีอายุต่างกันมีปัญหาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการเรียนรู้ที่เน้น ผู้เรียนเป็นสำคัญ ภาพรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ปัจจัยทั้ง 4 ด้าน พบว่า นักศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษาที่มีอายุต่างกันมีปัญหาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สมมติฐาน 1.3 นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาที่ศึกษาในคณะที่ต่างกัน จากศึกษาพบว่านักศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่ศึกษาในคณะที่ต่างกันมีปัญหาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อ การเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ภาพรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ปัจจัยทั้ง 4 ด้าน พบว่า นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาที่ศึกษาในคณะที่ต่างกันมีปัญหาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศแตกต่างกัน เฉพาะด้านระบบสารสนเทศ และด้านสถานที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงได้ทำการ ทดสอบเป็นรายคู่จากศึกษานักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยรามคำแหงที่ศึกษาในคณะที่ต่างกันมี ปัญหาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ด้านระบบสารสนเทศแตกต่างกัน จำนวน 2 คู่ คือ นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ กับคณะศึกษาศาสตร์ และนักศึกษาคณะรัฐศาสตร์กับคณะศึกษาศาสตร์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่นๆ ไม่พบความแตกต่างแต่อย่างใด

สมมติฐานที่ 2 นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาที่มีสถานภาพต่างกันมีการพัฒนาการใช้เทคโนโลยี สารสนเทศเพื่อการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญแตกต่างกันสมมติฐาน

สมมติฐาน 2.1 นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีการพัฒนาการใช้เทคโนโลยี สารสนเทศเพื่อการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญแตกต่างกัน จากศึกษาพบว่า นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยรามคำแหงที่มีเพศต่างกันมีการพัฒนาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็น สำคัญ ภาพรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาปัจจัยทั้ง 2 ด้าน จากการศึกษา

พบว่า นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาที่มีเพศต่างกันมีการพัฒนาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สมมติฐาน 2.2 นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาที่มีอายุต่างกัันมี การพัฒนาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญแตกต่างกัน จากศึกษาพบว่านักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยรามคำแหงที่มีอายุต่างกัันมีการพัฒนาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ภาพรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาปัจจัยทั้ง 2 ด้าน จากการศึกษาพบว่านักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาที่มีอายุต่างกัันมีการพัฒนาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สมมติฐาน 2.3 นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาที่ศึกษาในคณะ ที่ต่างกันมีการพัฒนาหรือมีความต้องการในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญแตกต่างกัน จากการศึกษาพบว่านักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยรามคำแหงที่ศึกษาในคณะที่ต่างกัน มีการพัฒนา (มีความต้องการ) การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญภาพรวมแตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาปัจจัยทั้ง 2 ด้าน พบว่านักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาที่ศึกษาในคณะที่ต่างกันมีการพัฒนา (มีความต้องการ) การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษา เรื่อง การพัฒนาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยรามคำแหง มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาปัญหาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและพัฒนาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเปรียบเทียบปัญหาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และการพัฒนาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการเรียนรู้ที่เน้นของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยรามคำแหง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่สมัครเข้าศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 ใน 4 คณะ คือ คณะบริหารธุรกิจ คณะรัฐศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ และคณะนิติศาสตร์ โดยเก็บข้อมูลจากนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาส่วนกลาง (หัวหมาก) และสาขาวิทยบริการส่วนภูมิภาค 4 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดเชียงราย จังหวัดนครราชสีมา จังหวัดสงขลา และจังหวัดนครศรีธรรมราช โดยใช้แบบสอบถามเก็บรวบรวมข้อมูลที่มีค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม ด้านปัญหาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ เท่ากับ .933 ด้านพัฒนาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ เท่ากับ .899 และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ เท่ากับ .947

สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติค่าที (t-test) การวิเคราะห์ความแปรปรวนทาง (One way analysis of variance) และทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe')

สถานภาพส่วนบุคคล

นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยรามคำแหง เป็นหญิง ร้อยละ 62.0 เป็นชาย ร้อยละ 38.0 ส่วนใหญ่มีอายุ 21-30 ปี ร้อยละ 58.9 ศึกษาอยู่ในคณะบริหารธุรกิจ ร้อยละ 39.9 คณะรัฐศาสตร์ ร้อยละ 37.3 คณะนิติศาสตร์ ร้อยละ 13.3 และคณะศึกษาศาสตร์ ร้อยละ 9.5 มีการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่หรือสมาร์ทโฟนในการเข้าถึง ร้อยละ 75.6

ปัญหาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการเรียนรู้ของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา

นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหงมีปัญหาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการเรียนรู้ภาพรวมอยู่ในระดับปานกลางการใช้งานเทคโนโลยีสารสนเทศในแต่ละด้านมีปัญหา ดังนี้

1. ด้านอุปกรณ์ นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหงมีปัญหาการใช้งานภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ข้อที่มีปัญหาเป็นลำดับที่หนึ่งคือ จำนวนเครื่องพิมพ์ (Printer) กับการให้บริการ ปัญหาลำดับที่สองคือ จำนวนเครื่องคอมพิวเตอร์กับการให้บริการ ส่วนข้อที่มีปัญหาน้อยที่สุดคือ การตรวจสอบและทำความสะอาดอุปกรณ์เทคโนโลยี

2. ด้านระบบสารสนเทศ นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง มีปัญหาการใช้งานภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ข้อที่มีปัญหาเป็นลำดับที่หนึ่งคือ การเชื่อมต่อระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตภายในมหาวิทยาลัย ปัญหาลำดับที่สองคือ เทคโนโลยีสารสนเทศการเรียนการสอนทางไกล Video Conference ส่วนข้อที่มีปัญหาน้อยที่สุดคือ ความทันสมัยของข้อมูลสารสนเทศของมหาวิทยาลัย

3. ด้านสถานที่ นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยรามคำแหง มีปัญหาการใช้งานภาพรวมอยู่ในระดับมาก ข้อที่มีปัญหาเป็นลำดับที่หนึ่งคือ ความสะดวกของสถานที่ให้บริการ ปัญหาลำดับที่สองคือ ความสะอาดของสถานที่ให้บริการ ส่วนข้อที่มีปัญหาน้อยที่สุดคือ สถานที่ติดต่อชัดเจนเมื่อต้องการความช่วยเหลือจากเจ้าหน้าที่

4. ด้านบริการ นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยรามคำแหง มีปัญหาการใช้งานภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ข้อที่มีปัญหาเป็นลำดับที่หนึ่งคือ จำนวนเจ้าหน้าที่ให้บริการ ปัญหาลำดับที่สองคือ การติดตั้งโปรแกรมการใช้งาน ส่วนข้อที่มีปัญหาน้อยที่สุด คือ ทักษะในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของเจ้าหน้าที่ให้บริการ

การพัฒนา(ความต้องการ)การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการเรียนรู้ของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา

นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษามีการพัฒนา (มีความต้องการ) ในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการเรียนรู้ ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งความต้องการพัฒนาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในแต่ละด้าน ดังนี้

1. ด้านการศึกษา นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยรามคำแหงมีความต้องการพัฒนาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการเรียนรู้ ด้านการศึกษาภาพรวมอยู่ในระดับมาก ข้อที่นักศึกษามีความต้องการเป็นลำดับที่หนึ่งคือ การสืบค้นข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต ลำดับที่สอง ได้แก่ การดาวน์โหลดข้อมูลเพื่อทำรายงานหรือเตรียมนำเสนอ ส่วนข้อที่นักศึกษามีความต้องการเป็นลำดับสุดท้าย ได้แก่ การใช้สารสนเทศประเภทฐานข้อมูลรูปภาพ เสียง กราฟ มัลติมีเดีย

2. ด้านการติดต่อสื่อสาร นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยรามคำแหงมีความต้องการพัฒนาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการเรียนรู้ ข้อที่นักศึกษามีความต้องการเป็นลำดับที่หนึ่งคือ การใช้ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ (e-Mail) เพื่อติดต่อกับอาจารย์และเพื่อน ความต้องการลำดับที่สองคือ การใช้ WhatsApp, Messenger ส่วนข้อที่นักศึกษามีความต้องการเป็นลำดับสุดท้าย คือ การใช้ WeChat

ผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1 นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยรามคำแหงที่มีเพศ และอายุ ต่างกัน มีปัญหาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการเรียนรู้ภาพรวมไม่แตกต่างกัน ส่วนนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาที่อยู่ศึกษาในคณะที่ต่างกัน มีปัญหาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการเรียนรู้ภาพรวมไม่แตกต่างกัน แต่มีปัญหาการใช้ด้านระบบสารสนเทศ และด้านสถานที่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 2 นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยรามคำแหงที่มีเพศ อายุ และคณะที่ศึกษาต่างกัน มีการพัฒนา การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการเรียนรู้ไม่แตกต่างกัน

อภิปรายผล

ผลการศึกษา การพัฒนา (ความต้องการ) การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยรามคำแหง มีประเด็นที่ผู้วิจัยนำมาอภิปรายผลได้ ดังนี้

ปัญหาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการเรียนรู้ของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา

ผลการศึกษาการพัฒนา (ความต้องการ) การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยรามคำแหงในด้านสภาพปัญหาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการเรียนรู้ของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พบว่าในภาพรวมนั้นมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ วันเพ็ญ โกวิทวิบูล (2551) ที่ทำการศึกษารื่อง ความต้องการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของบุคลากร มหาวิทยาลัยรามคำแหง และ สุนีย์ กาศจำรุณ (2552) ที่ทำการศึกษารื่อง ความต้องการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยรามคำแหง และ ปัญหาของการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการเรียนรู้ที่ได้แบ่งไว้ ทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านอุปกรณ์ ด้านระบบสารสนเทศ ด้านสถานที่ และด้านบริการ สามารถอภิปรายผลได้ ดังนี้

1. ด้านอุปกรณ์ พบว่า ภาพรวมมีปัญหามีอยู่ในระดับปานกลาง สอดคล้องกับการศึกษาของ สุนีย์ กาศจำรุณ (2552) ที่ทำการศึกษา ความต้องการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยรามคำแหง สอดคล้องกับการศึกษาของ อรรถพร ธัญชนะ (2550) ที่ทำการศึกษาวงการศึกษารื่อง การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของนักศึกษาและบุคลากรของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ พบว่า นักศึกษาใช้งานระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อค้นคว้าหาข้อมูลในการวิจัย และประกอบการทำรายงานส่งอาจารย์ ในขณะที่ วันเพ็ญ โกวิทวิบูล (2551) ศึกษาความต้องการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของบุคลากร มหาวิทยาลัยรามคำแหง พบว่า บุคลากรมีความต้องการใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ในการทำงาน มากที่สุด

2. ด้านระบบสารสนเทศ จากการศึกษาที่พบว่า ในภาพรวมมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลางสอดคล้องกับการศึกษาของธีรสรินทร์ ท้าวสูงเนิน (2549) ศึกษาปัญหาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสานวิทยาเขตขอนแก่น พบว่า ปัญหาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของนักศึกษาเกี่ยวกับอุปกรณ์ใช้งานด้านฮาร์ดแวร์ ซอฟต์แวร์และด้านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตอยู่ในระดับปานกลางเช่นเดียวกัน

3. ด้านสถานที่ พบว่า ภาพรวมมีปัญหาอยู่ในระดับมาก ซึ่ง Syed Noor-UL-Amin (2012) สรุปการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารที่ทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพนั้น ประเด็นหนึ่งคือสภาพแวดล้อมทางการเรียนรู้

4. ด้านบริการ พบว่า ภาพรวมมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง สอดคล้องกับการศึกษาของวันเพ็ญ โกวิทวิบูล (2551) ที่ได้ศึกษาความต้องการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของบุคลากร มหาวิทยาลัยรามคำแหง ก็พบว่า มีปัญหาในภาพรวมของทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง โดยด้าน People ware มีปัญหาน้อยที่สุด ทั้งนี้เพราะมหาวิทยาลัยจัดเจ้าหน้าที่ดูแลอำนวยความสะดวกแก่นักศึกษาตลอดเวลาที่ให้บริการ สอดคล้องกับผลการศึกษาในครั้งนี้ที่พบว่า การแนะนำการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศมีปัญหาน้อยที่สุด

การพัฒนา (ความต้องการ) การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการเรียนรู้ของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา

ผลจากการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยรามคำแหง ทั้งส่วนกลางและส่วนภูมิภาค มีความต้องการพัฒนาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการเรียนรู้ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับความเห็นของ Oluwatobi Bakare (2014) ที่กล่าว ถึงการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารด้านการศึกษา ทำให้การเรียนการสอนมีความยืดหยุ่นมากขึ้น การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสารช่วยให้สามารถทำงานได้รวดเร็วและดีขึ้น เมื่อพิจารณาปัจจัยด้านการศึกษาและด้านการติดต่อสื่อสาร สามารถอภิปรายผลได้ ดังนี้

1. ด้านการศึกษา พบว่า นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยรามคำแหง มีความต้องการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารด้านการศึกษา โดยภาพรวมนักศึกษามีความต้องการอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับการศึกษาของ สุนีย์ กาศจำรุญ (2552) ที่ศึกษาความต้องการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยรามคำแหง เป็นไปตามคำกล่าวของ Merrill & Lowenstein (1971, pp. 182-184) และ Schramm (1973, pp. 121-124) ที่กล่าวถึง พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารของบุคคลประการหนึ่ง คือ เพื่อประโยชน์ใช้สอยของตนเอง (self-aggrandizement)

เมื่อพิจารณาในรายข้อ พบว่า ข้อที่นักศึกษามีการพัฒนา (มีความต้องการ) มากที่สุด คือ การสืบค้นข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต การดาวน์โหลดข้อมูลต่าง ๆ เพื่อทำรายงานหรือเตรียมนำเสนอและการสืบค้นหาความรู้เพิ่มเติมจากห้องเรียน ตามลำดับ สอดคล้องกับการศึกษาของ อรรถนพ ธัญชนะ (2550) ที่ทำการศึกษาพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของนักศึกษาและบุคลากรของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ทั้งนี้เพราะการเรียนในระดับบัณฑิตศึกษานักศึกษาจำเป็นต้องศึกษา ค้นคว้าข้อมูลนอกเหนือจากที่อาจารย์สอนในห้องเรียน การค้นหาข้อมูลทางอินเทอร์เน็ตทำให้นักศึกษาได้รับความสะดวกโดยไม่ต้องเดินทางไปห้องสมุด เพราะปัจจุบันสามารถลิ้งค์ (link) เชื่อมไปยังเอกสาร ตำรา งานวิจัย และวิทยานิพนธ์ในทุกมหาวิทยาลัยได้ทั่วประเทศ

นอกจากนี้ นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษามีการพัฒนา (มีความต้องการ) ใช้สารสนเทศจากตำราอิเล็กทรอนิกส์ (e-Books) ทั้งนี้เพราะมหาวิทยาลัยจัดสื่อการเรียนการสอนอิเล็กทรอนิกส์ บริการเฉพาะนักศึกษาในระดับปริญญาตรีเท่านั้น แต่การศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษายังไม่มีตำราอิเล็กทรอนิกส์ (e-Books) ซึ่งการเรียนด้วยตำราอิเล็กทรอนิกส์เป็นการเรียนด้วยสื่อใหม่นี้เป็นรูปแบบการเรียนรู้ผ่านอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ทั้งแบบออฟไลน์ (offline) และออนไลน์ (online) ทั้งนี้เพื่อเปิดโอกาสให้ทุกคนสามารถเรียนรู้ได้ทุกที่ ทุกเวลา (anywhere anytime for everyone) เป็นการขยายโอกาสทางการศึกษาอย่างต่อเนื่อง

2. ด้านการติดต่อสื่อสาร พบว่า นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยรามคำแหง ทั้งส่วนกลางและส่วนภูมิภาคนั้น มีการพัฒนา (มีความต้องการ) ใช้สารสนเทศภาพรวมนักศึกษามีความต้องการใช้อยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับการศึกษาของ วันเพ็ญ โกวิทวิบูล (2551) ศึกษาความต้องการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของบุคลากรมหาวิทยาลัยรามคำแหง และ สุนีย์ กาศจำรุญ (2552) ศึกษาความต้องการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยรามคำแหง เมื่อพิจารณาในรายข้อพบว่า ข้อที่นักศึกษามีความต้องการในระดับมากที่สุดคือ การใช้ประโยชน์อิเล็กทรอนิกส์ (e-mail) เพื่อติดต่อกับอาจารย์และเพื่อน ทั้งนี้เพราะ e-mail เป็นการสื่อสารที่ทันสมัยรูปแบบหนึ่งที่มีความสำคัญที่อาจารย์ผู้สอนและนักศึกษาอยู่ห่างไกลกัน ทำให้ติดต่อสื่อสารเป็นไปอย่างรวดเร็วซึ่งข้อมูล สามารถส่งได้ทั้งข้อความ รูปภาพ เสียง และภาพเคลื่อนไหว ผ่านทางคอมพิวเตอร์ โดยการพิมพ์ข้อความบนจอภาพแลกเปลี่ยนกับผู้ใช้อีกคนหนึ่ง ทั้งนี้ผู้ใช้จำเป็นต้องมีโปรแกรมสำหรับสนทนา

ผลการทดสอบสมมติฐาน

นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาที่มีเพศ อายุ และคณะที่ศึกษาต่างกันมีปัญหาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการเรียนรู้ภาพรวมไม่แตกต่างกัน สำหรับลักษณะประชากรศาสตร์ที่ไม่มีความแตกต่างกันในด้านเพศ อายุ และคณะที่ศึกษานั้น สอดคล้องกับการศึกษาของ ภาสกร เพ็ชรประไพ (2548) ได้ศึกษาความต้องการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของนักศึกษาระดับบัณฑิตการศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร และ สุนีย์ กาศจำรุญ (2552) ที่ศึกษาความต้องการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยรามคำแหง

นอกจากนี้ พบว่า นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาที่มีเพศ อายุ และคณะที่ศึกษาต่างกันมีการพัฒนาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการเรียนรู้ไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับการศึกษาของ ภาสกร เพ็ชรประไพ (2548) ที่ศึกษาความต้องการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของนักศึกษาระดับบัณฑิตการศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

ผลจากการศึกษาปัญหา และพัฒนาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยรามคำแหง สรุปได้ ดังนี้

1. ปัญหาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ควรปรับปรุงระบบการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตภายในมหาวิทยาลัยให้มีความรวดเร็ว และครอบคลุมทุกพื้นที่ภายในมหาวิทยาลัยทั้งที่ส่วนกลาง (หัวหมาก) และสาขา วิทยบริการเฉลิมพระเกียรติฯ จัดหาเครื่องคอมพิวเตอร์ และเครื่องพิมพ์ (Printer) ให้เพียงพอกับความต้องการของนักศึกษาปรับปรุงสถานที่ให้บริการ ความสะอาดของพื้นที่และอุปกรณ์ จัดเจ้าหน้าที่ประจำห้องบริการคอย แนะนำและแก้ไขปัญหาแก่นักศึกษาขณะเข้าใช้บริการให้ทันท่วงทีเมื่อมีปัญหา
2. การพัฒนาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ นักศึกษาจำเป็นต้องใช้อินเทอร์เน็ตในการค้นหาความรู้เพิ่มเติม ดาวน์โหลดข้อมูลต่าง ๆ ใช้ Search Engine และใช้ e-Mail เพื่อการติดต่อสื่อสารระหว่างอาจารย์และเพื่อน มหาวิทยาลัยควรเพิ่มจุดเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตสายแลน (Lan) และเพิ่มความแรงของสัญญาณ WIFI และให้ทั่วถึงทั่วมหาวิทยาลัย

References

- Bakare, O. (2014). The Role of Information and Communication Technology in Education: Case of Eastern Mediterranean University. Gazimagusa ,North Cyprus. Retrieved April 19,2018, from <http://i-rep.emu.edu.tr:8080/xmlui/handle/11129/1712>
- Katchamrun, S. (2009) . khwāmtoṅkān chai theknōlōyīsāsonthet phūā kān rianrū thī nēn phū rian pen samkhan khōṅg naksuksā radap parinya trī Mahāwitthayalai Rāmkhāmhaēng . Mahāwitthayalai Rāmkhāmhaēng .
- Kowitwibun, w. (2008) . raīngān kānwichai rūāng khwāmtoṅkān chai theknōlōyīsāsonthet khōṅg bukkhalākōṅ Mahāwitthayalai Rāmkhāmhaēng . Krung Thēp Maha Nakhōṅ : Mahāwitthayalai Rāmkhāmhaēng .
- Krasuangsuksathikan,samnakngān khana kammakān kānsuksā haēng chat.(2000). phraratchabanyat kānsuksā haēng chat Phō.Sō. 2542. Krung Thēp Maha Nakhōṅ : sakāi buk .
- Mahawitthayalai Rāmkhāmhaēng , bandit witthayalai . (2017) .khōmūn naksuksā . Krung Thēp Maha Nakhōṅ : phū tæng .
- Mahawitthayalai Rāmkhāmhaēng . (2016) . sū kān rian kānsōṅ . khon mūā siphā Makarākhom sōṅphanhāroṅhoksip ‘et chāk [http : / / www . ru . ac . th](http://www.ru.ac.th).
- Merrill, J. C., & Lowenstein, R. L. (1971). Media, message and men: New perspectives in communication. New York: David McKay.
- Noor-Ul-Amin, S. (2012). An effective use of ICT for education and learning by drawing on worldwide knowledge, Research, and Experience : ICT as a Change Agent for Education. Retrieved April 22, 2018, from <http://www.nyu.edu/classes/keefer/waoe/amins.pdf>
- Phetpraphai, P. (2005) . kānsuksā khwāmtoṅkān chai theknōlōyīsāsonthet khōṅg naksuksā radap bandit kānsuksā mahāwitthayalai ratchaphat phra nakhōṅ . witthayaniphon suksā bōrihān thurakit bandit , mahāwitthayalai rāṭ phat phra nakhōṅ .
- Schramm, W. (1973). Channels and audiences. In In I. De Sola Pool, F. W. Frey, W. Schramm, N. Maccoby, & E. B. Parker (Eds.), Handbook of communication (pp. 116-140). Chicago: Rand McNally.
- Sincharu, K. (2007) . kānwichai læ kān wikhrō khōmūn thāng sathiti duāi SPSS (Phim khang thī chet) . Krung Thēp Maha Nakhōṅ : wī . ‘intōē phari .

- Thananchana, A. (2007) . suksā phruttkam kānchai theknōyī sārasonthēt lāe kānsūsān khōṅ naksuksā lāe bukkhalākōṅ khōṅ mahāwitthayālai Chāng Mai . witthayāniphon sēthasāt mahābandit , mahāwitthayālai Chāng Mai .
- Thaosungnoen, T. (2006) . panhā kānchai theknōyī sārasonthēt khōṅ naksuksāmahāwitthayālai theknōyī rāt mongkhon 'Isān witthayākhēt Khōṅ Kān . witthayāniphon kānsuksā mahābandit , mahāwitthayālai sān khām .
- Thawirat, P. (2000) . withī wīchāi thāṅ phruttkam sāt lāe sangkhommasāt (Phim khrang thī chet) . Krung Thēp Mahā Nakhōṅ :samnakphim hāṅ Chulālongkōṅmahāwitthayālai .